

Nro 5.

H A T V Í D Á M
N Ó T Á K.

E L S Ö.

Isten meg-áldjon kedves barátom:

M Á S O D I K.

Bezzeg van Báts - Vármegyében, A'.

H A R M A D K.

Meg-hóltt Feleségem, Satis tarde quid.

N E G Y E D I K.

Bánatom nints, élek vigafsággal, Viga.

Ö T Ö D I K.

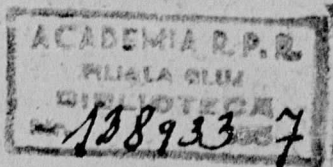
Habok közt evezek, Járok, rettegek.

H A T O D I K.

Sokan szólnak most én reám nagy.

Nyomtat. a' bö Szüret után hamarjáb

E L S Ö.

Isten áldjon - meg kedves barátom, jó hitves - társom, kívánom, az házasságra van kedved, látom, azért e' rendet tartsd - meg, javallom.

Lába - nyomáért vadat ne kerges, Ketskét gyapjáért soha ne fizess, üres tarisznyával lovat ne keress, Nötelen legényhez ez a' vers helyes.

Arany 's ezültért, tizfra ruhájért, Leányt el ne végy kofzorújáért, inkább szerezsed jámborságáért, és előted - való szép járásáért.

Jól lehet én ezt még nem próbáltam, de jó barátom' házánál láttam az Afzszony' dolgát ott meg - tanultam, Urához ilyen szavát hallottam.

Mondgya Urának egyél, ha hoztál, üres konyhára miért házasodtál, hogy meg - készítettsem, mond - meg, mit adtál egyél kenyeret, nints egyéb annál.

A' szegény férjfi nem tud mit tenni, szégyenletében a' vizet vészti, száraz kenyerét azzal öntözi, az Afzszony dolgát sirva könyvezi.

Koporsójáig gyász dolga annak, ki nek szemére e' félét hánynak, csak fős ká-

kása - is jobb ízű annak, mézes mák - tsíknál, kit színből adnak.

Régi beszédben igaz köz - mondás: tanulj másokról, hogy sok bút ne láss, az igaz mondás nem ember - szóllás; de a' rossz affzszony holtig - való gyász.

Azért barátom adom tuttodra, külső tanátsom ne vessed - hátra, magad' bajára ne hágj nagy fára, mert vissza - esel fejed' lágygyára.

Mert nehéz dolog az erőtlennek, nagy fát le - vágni a' tsonka kéznek, gazdag leányt venni szegény legénynek, tsúfolják szegényt szemtelen légynek.

Isten engedjen néked - is egygyet, kivel holtig élj, egy tizta szűzet, mint szeléd bárányt, együgyű jegyest, Istenért kérlek, ne végy kevélyet.

Ruháson azért soha ne kapjál, ki után ósztán ne pásztorkodjál, nagy kintsért pályát soha ne fússál, végre Dunáról szomjan ne juszál.

Az ezer hét százban kilentzvenkettőben, Augustusnak első hetében, rend szerént irtam Vátzon versekben, nem hogy valakit tsúfolnék ebben.

M Á S O D I K.

Bezzeg van Báts - Vármegyében, A' Tifzának le - mentébenn, A' ki ragyog

Személyében, Mint a' Tsillág az e-
gekben.

Ekes Viola nemzette, A' Pünkösdi
Rózsa szülte, Égi harmattal nevelte,
Ezt az egygyet úgy kedvelte.

Mint a' napnak ragyogása, Barna
szemének járása Ugyan illik a' mozgá-
sa, Még Pesthen-is nintsen másza.

Külömb ő a' Liliomnál, Rozma-
ringnak bimbójánál, Ekesebb az Hele-
nánál, Szerelmesebb a' Vénusnál.

Szép kis gyenge természetnek, Eke-
sen zengő nyelvének, Nem kár volna
személyének, Hogy innepet szentelnének.

Nehéz ugyan virág - szálom, Hogy
személyedet nem látom, Meg - látom
tán Vasárnapon, Barna szemű szép ga-
lambom.

Arra kérlek, hogy szívedet, Eddig
való szerelmedet, Tartsd - meg hozzám
hűségedet, Búra ne hozd víg kedvemet.

De még egyszer meg-tsókollak, Az-
után Istenre hagylak, En szívembe bé-
kaptsovlak, Téged Istennek ajánlak.

Olly messze tölem távoztál, De
másal ne barátkozzál, Bús szívedből ki
ne zárjál, Gyöngyel rózsám harmatozzál.

Jaj galambom tölem el-mégy, Valjon
ki volt azaz irégy, Ki okozta, hogy te

így tégy, Ekképpen távul töllem légy.

Egy Szűz igyekezetéért, Tsináltam
egynek kedvéért, A' Szentai szép Szü-
zekért, Azok közzül de tsak egygyért.

H A R M A D I K.

Meg - holt Feleségem, Satis tarde
quidem. Oda reménységem, De-
buiisset pridem.

Jó Gazda - Affzony volt, Cuncta
dissipavit. A' bort sem szerette, Tsak
semper potavit.

Ha fel-támaszthatnám, ut Deus a-
vertat, Böjtölnék érette, Ut ibi maneat.

Bezzeg meg - bersülném, Crinium
tractibus, Tsókokkal illetném, per dor-
sum fufibus.

Már mit tselékedgyem? Quaeram
meliorem, Magam fel - akasztom, Du-
cam pulchriorem.

A' Temp'omba mégyek, Adibo Cau-
ponem. Oh ártalmas halál! Cur sero venisti.

N E G Y E D I K.

Bánatom nints, élek vígafsággal, Ví-
gadozok kedves barátimmal, Barátsá-
gom köz'ön az ifjakkal, Ifjúságom tel-
lyes nyájafsággal.

Vígan élek, nints semmi bánatom,
Mit bánkodom, mikor jól van dolgom,

Mú-

Múltságához most vagyon jó módom, Mi-
vel még most csak magamra gondom.

Ha búsúlok, csak magamat rontom,
Ha vígadok, magamat újjítom, Barátim-
hoz jó kedvemet nyújtom, Pájtásimnak
szívemből ezt mondom.

Kérlek azért hald-meg az én szómat
Jó barátom értsd-meg mondásomat, Kö-
fzönd reám; kérlek poharadat, Hadd
enyhítsem-meg száradt torkomat.

Nofza pájtás! köfzönd reám igyunk,
Mit bánkodol, talán nintsen borunk?
Vígassághoz most vagyon jó módunk,
Mivel még most csak magunkra gondunk.

Tetfzik pájtás! jó helyen vagyunk
itt, Úgy tetfzik, hogy másszor-is voltunk
itt, Ha úgy tetfzik, mulassunk azért itt,
Vég bútsunkat mig ki nem adják - itt.

De ha bútsút adnak-is, meg-lehet, If-
jú legény akár merre mehet, Akar mer-
re tégye a' süveget, Tsak legény ö, 's
úgy él, a' mint lehet.

Nem kotzódik rossz feleségével,
Nem kél ö fel háromszor egy éjjel,
Nem bajlódik síró Gyermekeivel, Estve
fekszik, virradtakor kél-fel.

Ö T Ö D I K.

Habob közt evezek, Járok, és rette-
gek, Gyakran el-merülök, Félek,

süllyedezek, Tenger, szél mind ellen-
ségem, Nintsen semmi reménységem,
Félelmes evezés, Félelmes evezés.

Tsillagom nem fénylik, Az egek
gyülölnek, Vitorlám már török, Hábok
majd el-nyelnek, A' melly szelek most
vezetnek, Azok-is majd el-enyésznek,
Félelmes evezés, Félelmes evezés.

Alig egy zür-zavar Hajómtól tá-
vozik, Azonnal csak hamar Más szél-
vész érkezeik, Vesző-félben így eve-
zek, Vigasságot nem szemlélek, Félel-
mes evezés, Félelmes evezés.

H A T O D I K.

Sokan szólnak most én reám nagy ár-
tatlanul, Hadd koptassák ö nyelve-
ket haszontalanul, Kurva az Anynya
rossz embernek egy szó úgy mint száz,
A' ki engem' hátam megett nem szem-
ben gyaláz.

Nehéz ugyan ártatlanul rágalmaz-
tatni, Kivált egy giz-gaz embertől
meg-motskoltatni, De a' finom szép a-
ranyat rosda nem fogja, Jamborságom
irigyimnek szájját bé-dugja.

A' Skorpió, a' kic meg-mar maga
gyógyítja, Rossz ember-is még szán-
dékját jóra fordítja, Mint pók mérget
a'